

Zuiderzeestraatweg

Rond 1820 namen zeven grootgrondbezitters het initiatief om een verbindingsweg aan te leggen tussen Amersfoort en Zwolle. De weg loopt ongeveer langs de Zuiderzee en volgde gedeeltelijk oude dijken, zodat deze bij stormen niet weggeslagen werd.

In eerste instantie was koning Willem I tegen de plannen, omdat kort daarvoor de Rijksweg Amersfoort-Deventer (de weg door Hoevelaken) was aangelegd. Hiermee was volgens hem de Veluwe al voldoende ontsloten. Toch stemde hij in 1827 toe en werd er gestart met het aanleggen van de weg.

Het werd een klinkerweg van 5 meter breed met aan weerszijden een bomenrij. Dat was de standaard voor de rijkswegen uit die tijd. Het was een enorme klus om de vijf meter brede klinkerweg te bestraten. De klinkers werden in honderddrieënzestig ladingen gelost in Nijkerk. De weg werd gedeeltelijk gefinancierd door het Rijk, maar toen bleek dat het project duurder werd bedacht men om tol te gaan heffen op 14 plekken.



In 1927 werd het officieel een rijksweg.

In Nijkerk liep de Zuiderzeestraatweg via de Venestraat door de Langestraat en de Oosterstraat. Na de Tweede Wereldoorlog werd het verkeer steeds drukker, waardoor het verkeer op de kruising van regelmatig vastliep. De gemeente en de Rijkspolitie besloten toen om hier een verkeersagent het verkeer te laten regelen. Eerst stond de agent op een klein plankier. Later werd een ton geplaatst, vanwege de koude wind rond de kerk. De ton met alle toebehoren is bewaard gebleven in de collectie van Museum Oud Nijkerk.



Het belang van de weg is niet meer zo groot door de komst van de snelweg A28 in de tweede helft van de twintigste eeuw. De A28 ontlast de plaatsen aan de drukke Zuiderzeestraatweg. Er is weinig over van de Zuiderzeestraatweg. De klinkers zijn verdwenen en de hoofdverbinding wordt onderbroken door diverse rondwegen om de steden en dorpen heen.

Rijksstraatweg Amersfoort - Deventer

Tussen Amersfoort en Deventer was al een doorgaande weg over de Veluwe. In 1809 werd deze doorgaande weg bestraat voor Lodewijk Napoleon, zodat hij makkelijk bij Paleis het Loo kon komen. De weg gaat grotendeels door bos en natuurgebied, waar weinig bewoning was.

Onderweg moest op een aantal plekken tol betaald worden, bijvoorbeeld vlak voordat je Hoevelaken in kwam. Terschuur is zelfs ontstaan rondom het tolhuis.

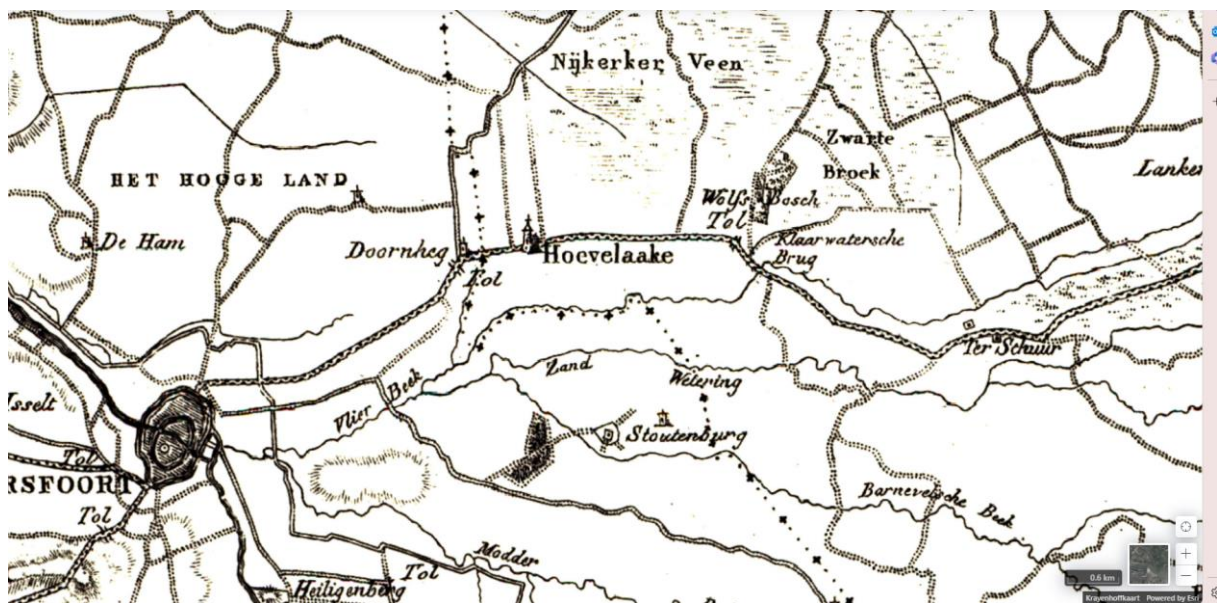
Op 28 september 1814 laat Willem I in totaal 26 wegen die door het Rijk worden onderhouden optekenen. Daar viel ook de route Amersfoort-Deventer onder. Hiermee werd het een officiële Rijksstraatweg.

Door de komst van de A1 in de jaren '50 werd het belang van de Rijksstraatweg door het dorp veel kleiner en werd het de dorpsstraat.



Een mooi plekje te Hoevelaken

...er men de schoone natuur nog juist even kan bewonderen, voordat de herfststormen de her...



Geertje Arendspad

In de winter van 1944 vertrekt Geertje Arends lopend vanuit Nijkerk naar Amersfoort om toe te treden in het Agnietenklooster. Van haar ouders krijgt ze een mariabeeldje mee. Maar Geertje schaamde zich voor het beeldje en gooide het bij aankomst in Amersfoort in de gracht. Een dienstmeid die vlakbij woonde droomde drie maal over een stem die haar vertelde dat ze naar de gracht moest gaan. Toen ze daar aankwam zag ze iets in het ijs zitten. Het mariabeeldje! Ze besloot het mee te nemen naar huis en het daar op een plank neer te zetten. De kaars die ernaast stond brandde wel drie keer zo lang! De dienstmeid ging daarom met het beeldje naar haar biechtvader die het in de Onze-Lieve-Vrouwenkapel neerzette. Dit verhaal zorgde ervoor dat er pelgrim naar Amersfoort kwamen. Het werd ook wel het 'Mirakel van Amersfoort' genoemd. Met de donaties van de pelgrims kon uiteindelijk de Onze-Lieve-Vrouwentoren gebouwd worden. Waarschijnlijk was het Mirakel van Amersfoort één van de belangrijkste bedevaartsoorden boven de rivieren.

Het Geertje Arendspad volgt de route die Geertje waarschijnlijk heeft gelopen.